

00:00 Inleidende beelden en muziek

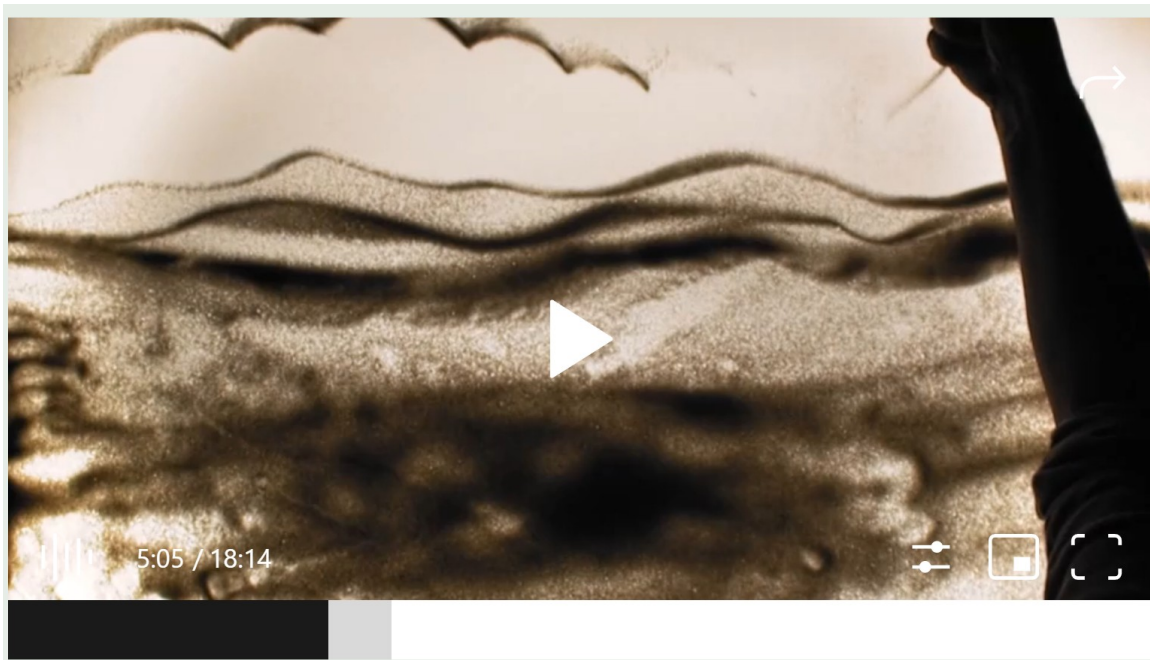
03:45 BEL

Er was eens, heel lang geleden, in een land hier ver vandaan, een herdersmeisje.

Mirjam heet ze. Mirjam heeft een prachtige herdersluit. Die heeft ze zelf gesneden van ebbenhout. Haar fluit heeft wel 7 tonen.

04:26 BEL (even wachten tot het volgende beeld)

05:05

Als de zon opkomt, trekt het herdersmeisje met haar schaapjes de heuvels in. En pas 's avonds, als het donker wordt, keert zij weer terug.

05:29 BEL

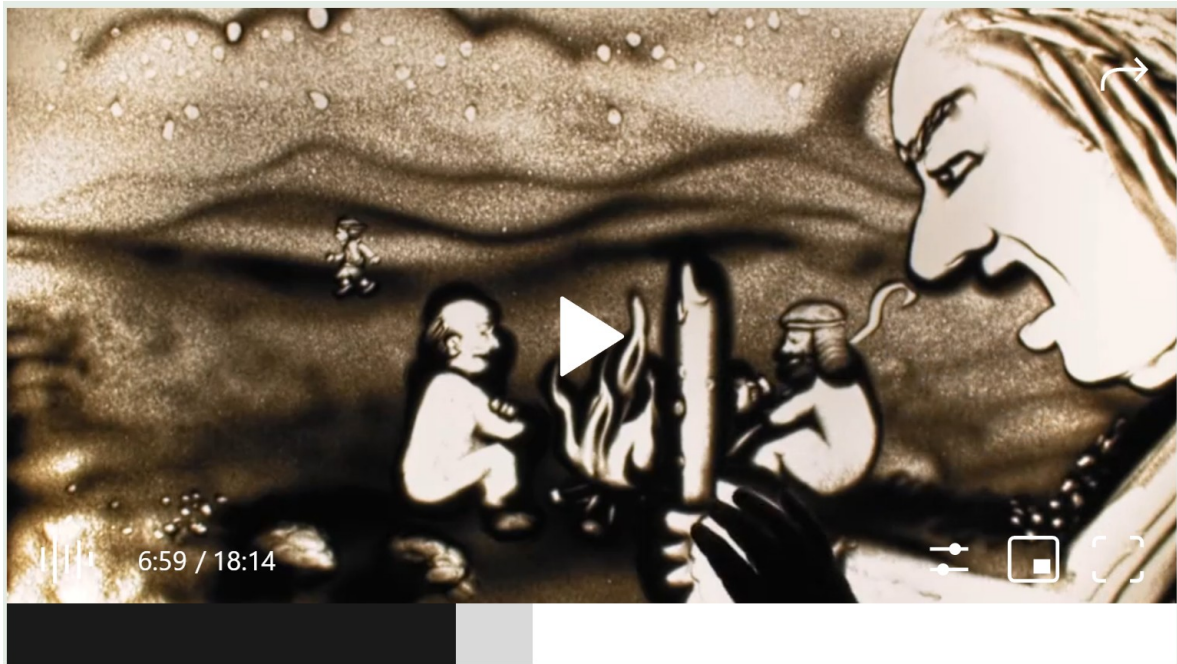
Dan zit ze bij haar vrienden, de herders, bij een vuurtje onder de sterrenhemel. Ze vertellen verhalen onder het genot van een beker warme schapenmelk. (slurp geluid)

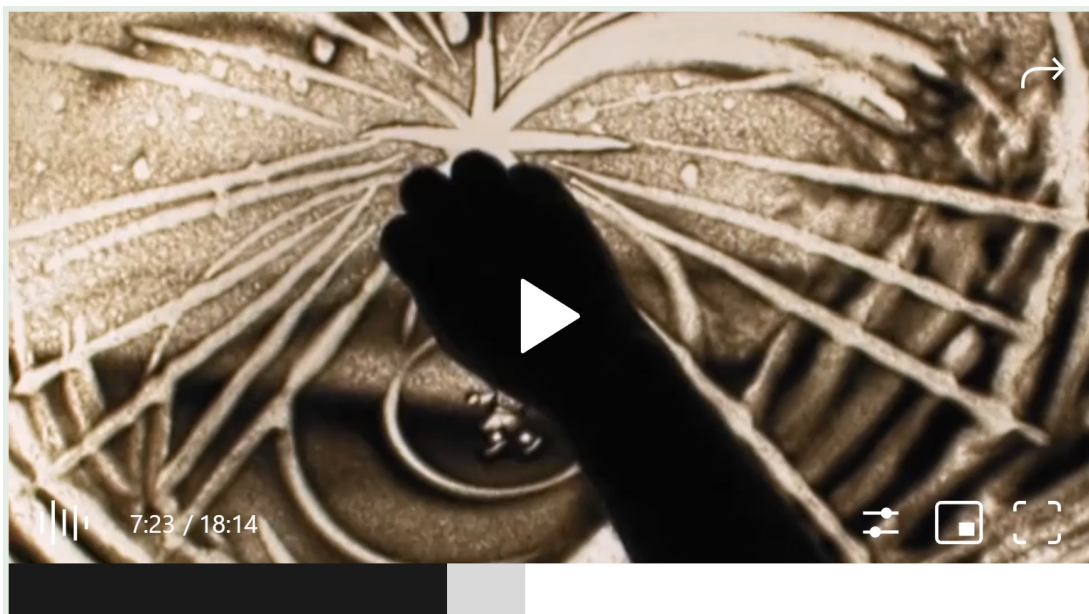
06:06

Maar deze avond loopt alles anders. Een moederschaap is weggelopen! Mirjam loopt over de heuvels om haar schaap te zoeken. Mirjam moet haar terugvinden! Niet alleen om de lammetjes melk te geven....nee...

Mirjam is bang dat haar baas straks heel boos wordt. Hij voelt zich heel belangrijk met wel 3 herbergen in Bethlehem. Als één van zijn herders een schaap heeft verloren, dan krijgt die een pak slaag. En als haar baas geen stok heeft om mee te slaan, dan slaat hij wel met een herdersfluit.

07:00 (even wachten tot volgende beeld)

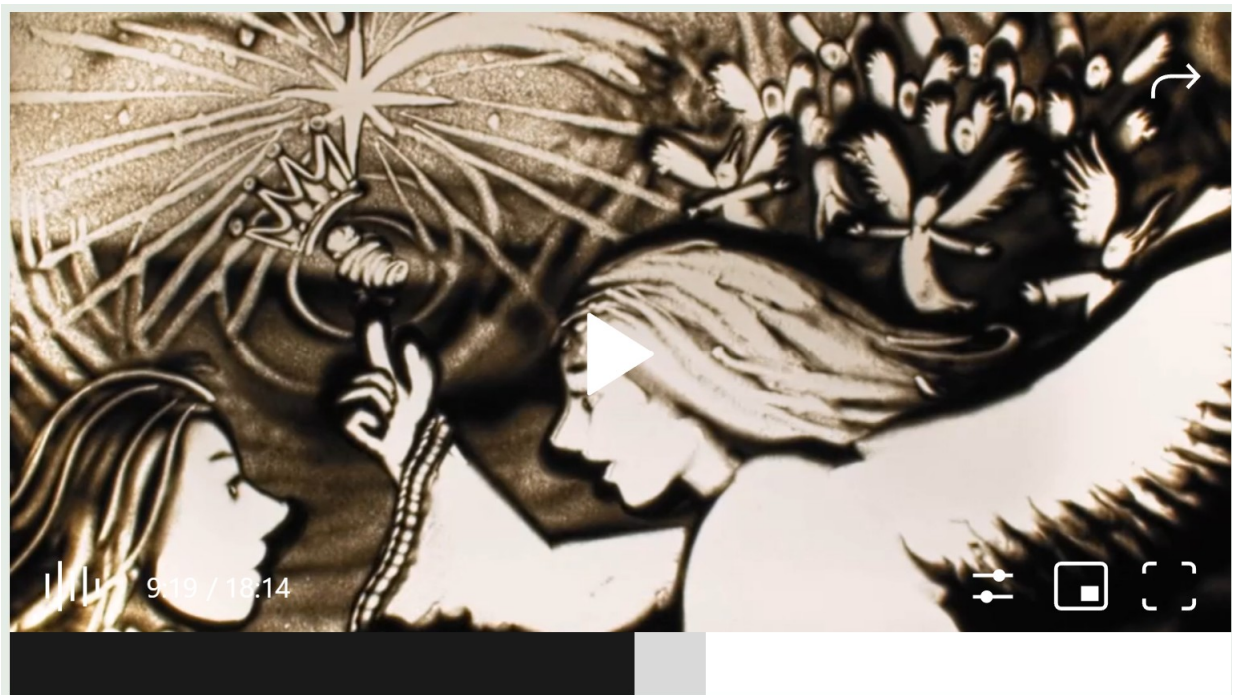

07:25

Door al haar zorgen let het herdersmeisje nauwelijks op de wonderbaarlijke dingen die om haar heen gebeuren. Ze merkt niet dat de wind gaat liggen. Ze hoort niet hoe de vogels beginnen te zingen. Zelfs die wonderbaarlijke ster boven haar hoofd, ziet ze niet.

Mirjam zoekt haar schaap achter elke struik en steen, tot ze tenslotte bovenop de heuvel staat. Van hier kan ze over de velden kijken, helemaal tot Bethlehem. Plots wordt de hemel fel verlicht. Zo fel, dat de nacht zo licht wordt als de dag. Een engelenschaar verschijnt aan de hemel en hun liederen klinken over de velden.

Daar wordt het herdersmeisje even stil van...maar van engelen was ze niet bang...nee, maar van haar baas wel! Ze denkt nu alleen nog maar aan haar verloren schaap. Met haastige pas vervolgt ze haar weg, tot een engel haar de weg verspert. "Maak je geen zorgen om je schaap," zegt de engel, "ga snel naar Bethlehem, waar je een pas geboren kind in een kribbe zult vinden. Dat is de koning van alle koningen. Ga liever naar de stal in Bethehem."

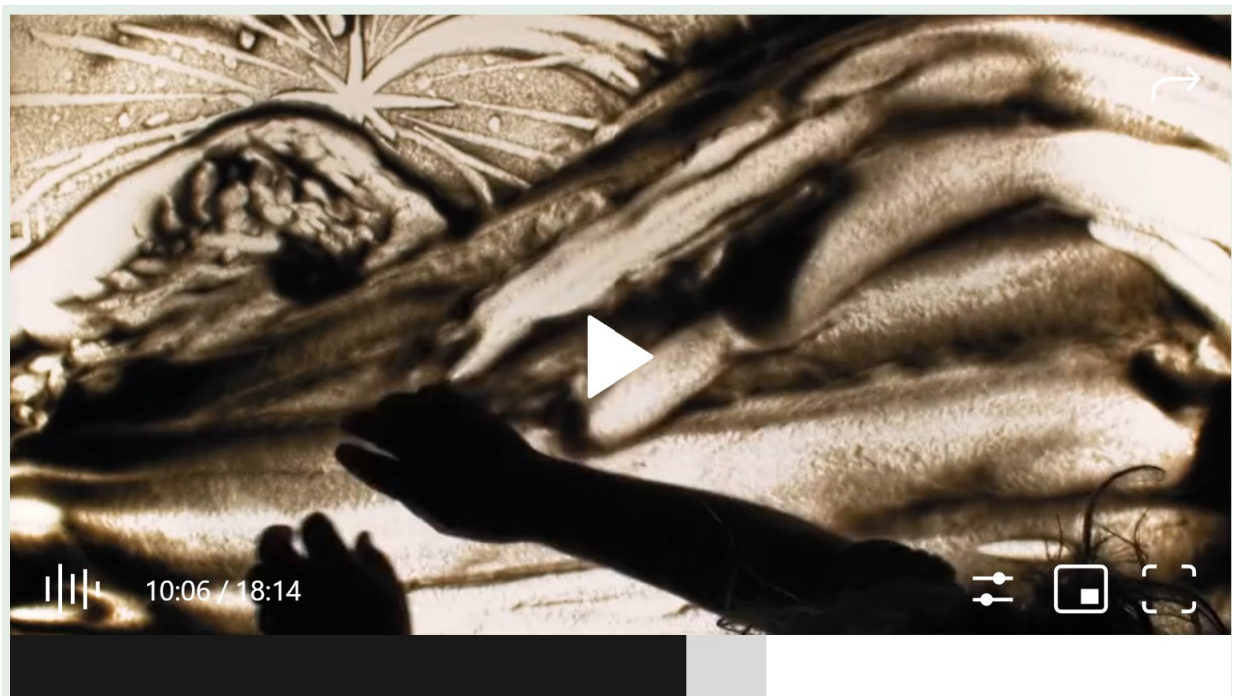

09:20

"uuuh," zegt het herdersmeisje, "maar bij zo'n belangrijke baby, mag ik toch niet op bezoek komen als ik geen kadootje heb? Ik heb niets, nou ja, een zelf gemaakte fluit. Daar kan ik wat liedjes op spelen."

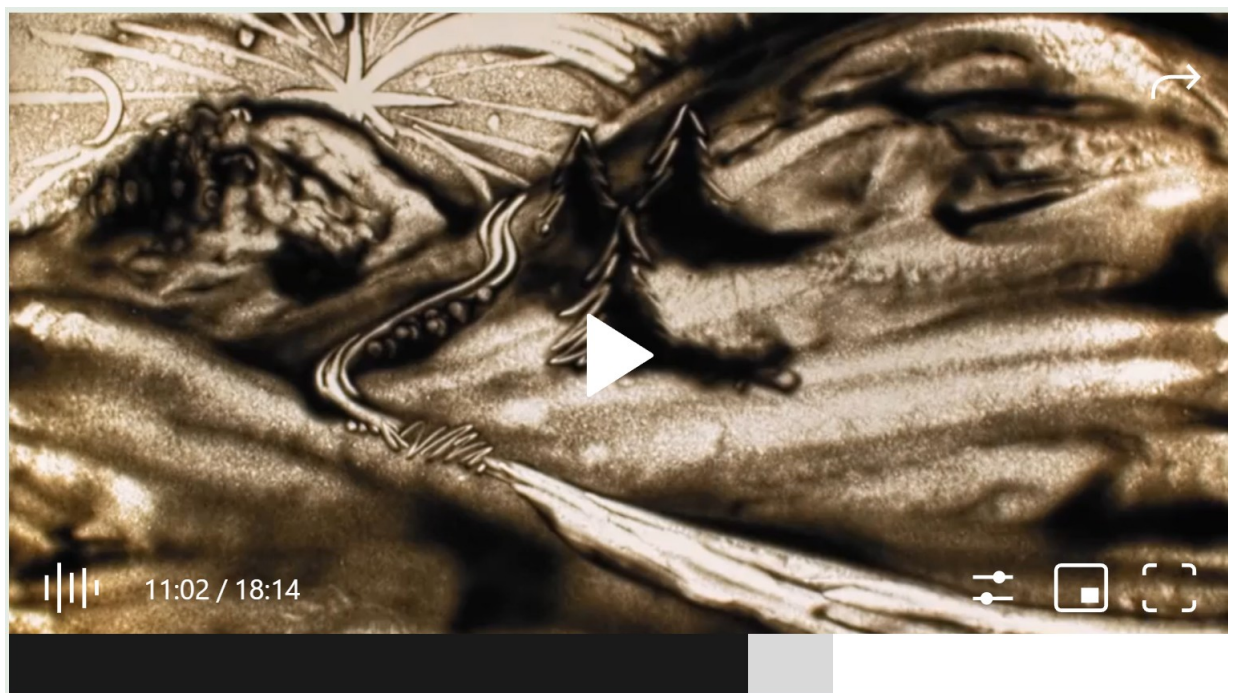
De engel zweeft langzaam weg, "Speel je mooiste lied, speel je mooiste toon!" zegt de engel. Mirjam pakt haar herdersfluit met 7 tonen en speelt voorzichtig haar mooiste melodie.

10:00 *fluit geluiden*

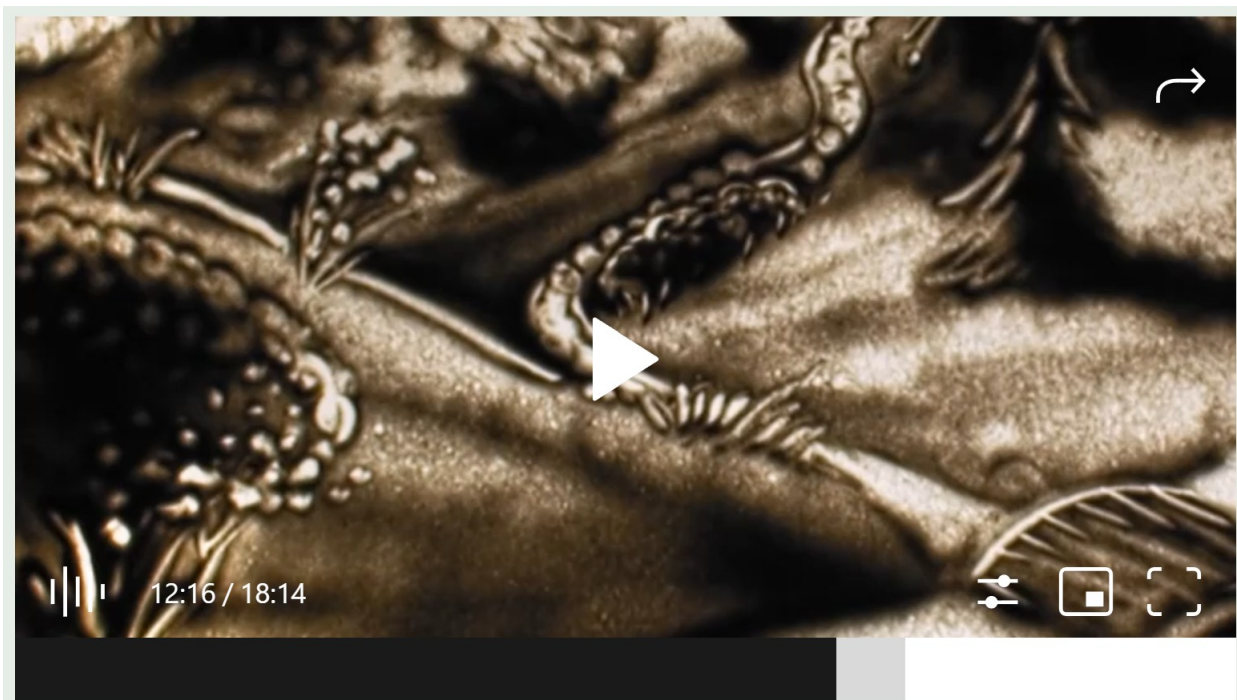

10:06

Fluitliedje

11:00

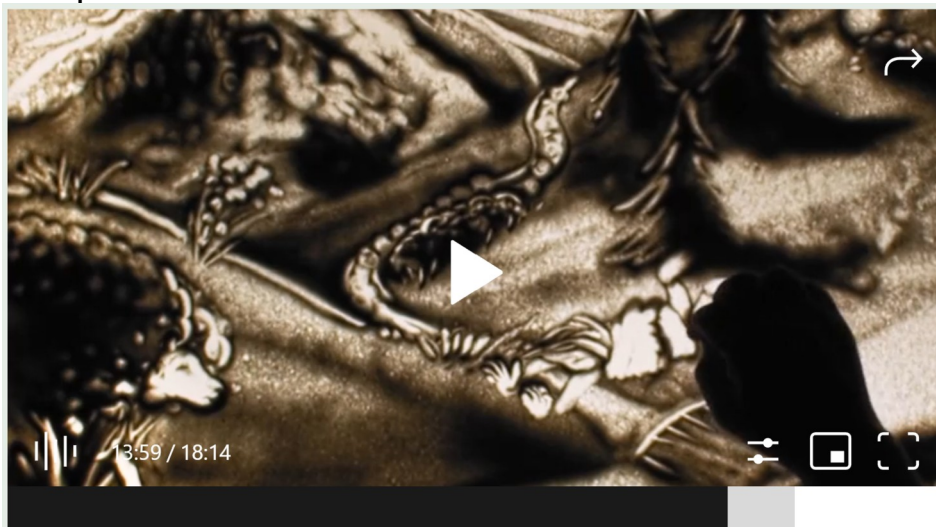

12:16 Geitengeluidjes en BEL

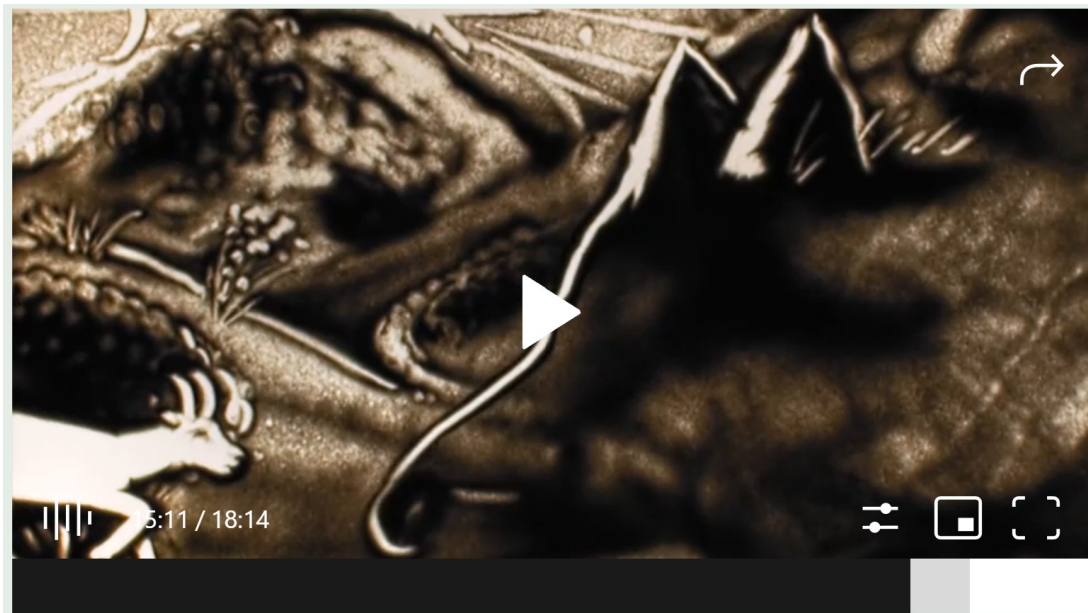
Dan loopt Mirjam langs een beek de heuvel af. Het is weer heel donker geworden, alleen die vreemde ster is er nog. Door het fluiten is ze bijna haar schaap vergeten. Dan hoort ze geritsel in een struik. Daar beweegt wat aan de overkant van de beek. “Oh, mijn schaap!” roept het herdersmeisje. Ze neemt een stevige aanloop en springt naar de overkant van de beek. Maar de stenen zijn glad en ze glijdt uit, pardoes het water in. De fluit valt uit haar hand.

Als ze de beek uitklimt en de takken van de struik opzij duwt bevrijdt ze het geitje. Het bokje maakt een paar sprongen en verdwijnt in de nacht.

Als Mirjam haar fluit opraapt, ziet ze dat er 1 toon verloren is gegaan. “Er zijn nog 6 tonen over,” zucht Mirjam. “Ik hoop dat ik mijn mooiste liedje daar ook nog mee kan spelen.”

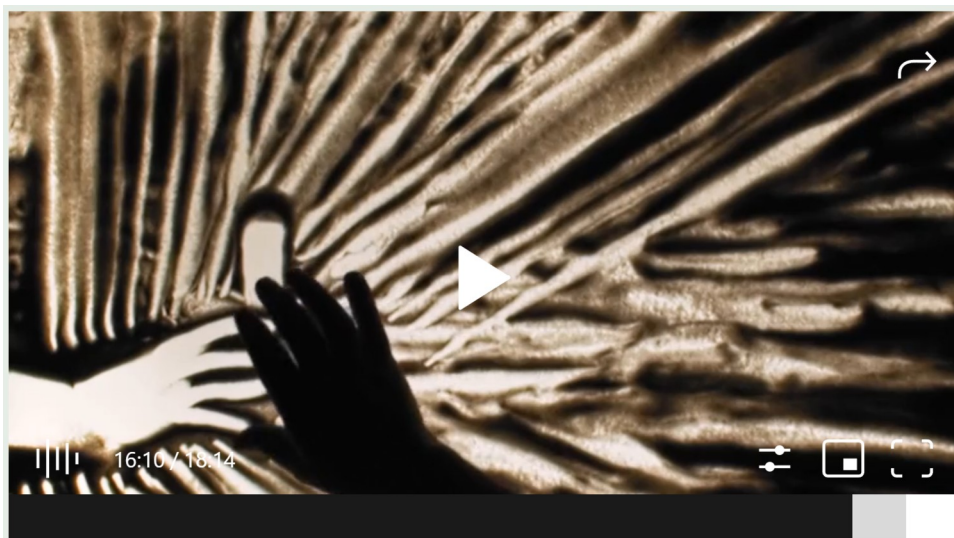

14:00 *Fluitliedje*

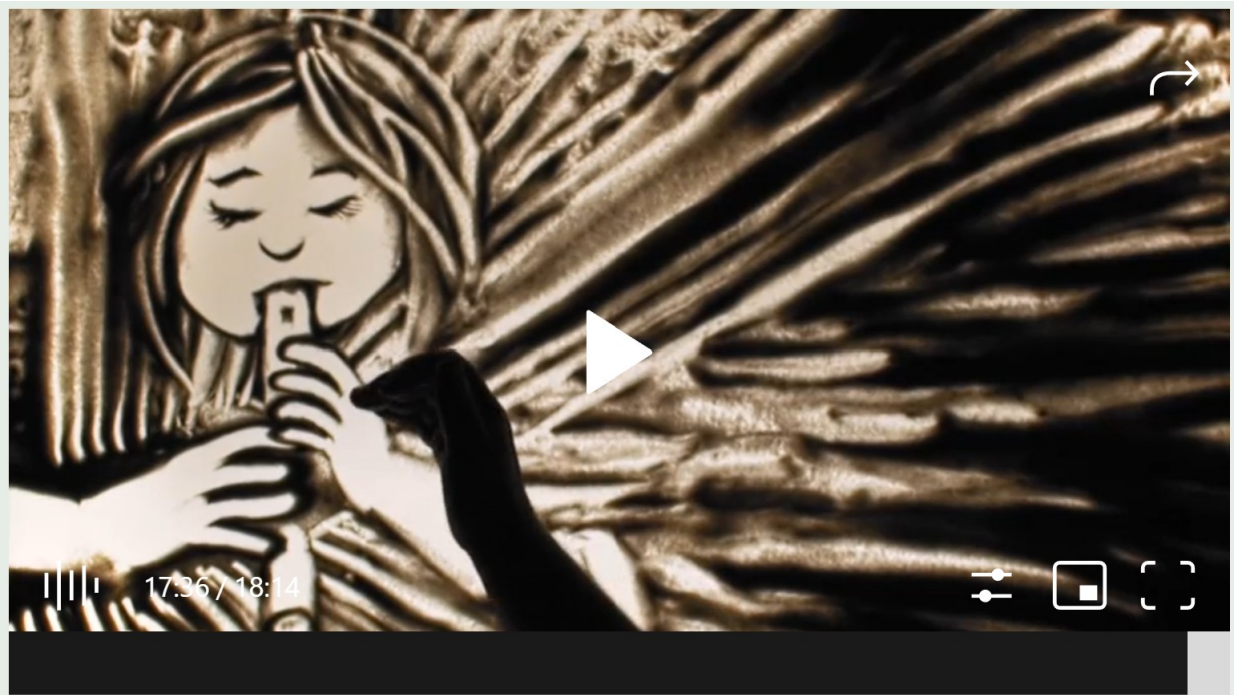
15:10 BEL

Dapper loopt Mirjam door. Haar schaap is nog steeds zoek. Vanuit de velden klinkt een gemeen gegrom. “Dat is geen schaap,” zegt Mirjam. Ze denkt aan de griezelverhalen van de herders over een enorme wolf die de zwakste lammetjes van de kudde aanvalt. Maar niemand heeft het beest ooit gezien. “Dáár, daar zit ie!” roept Mirjam. Het harige monster heeft het geitebokje gevangen. “Blijf van mijn geitje af!” Roept Mirjam. Ze is nu bozer, dan ze bang is. “Maak dat je wegkomt!” Ze zwaait met haar herdersfluit en voor ze het weet, vliegt de fluit tegen de kop van de wolf. Het beest schrikt zo, dat het met de staart tussen de benen wegrent.

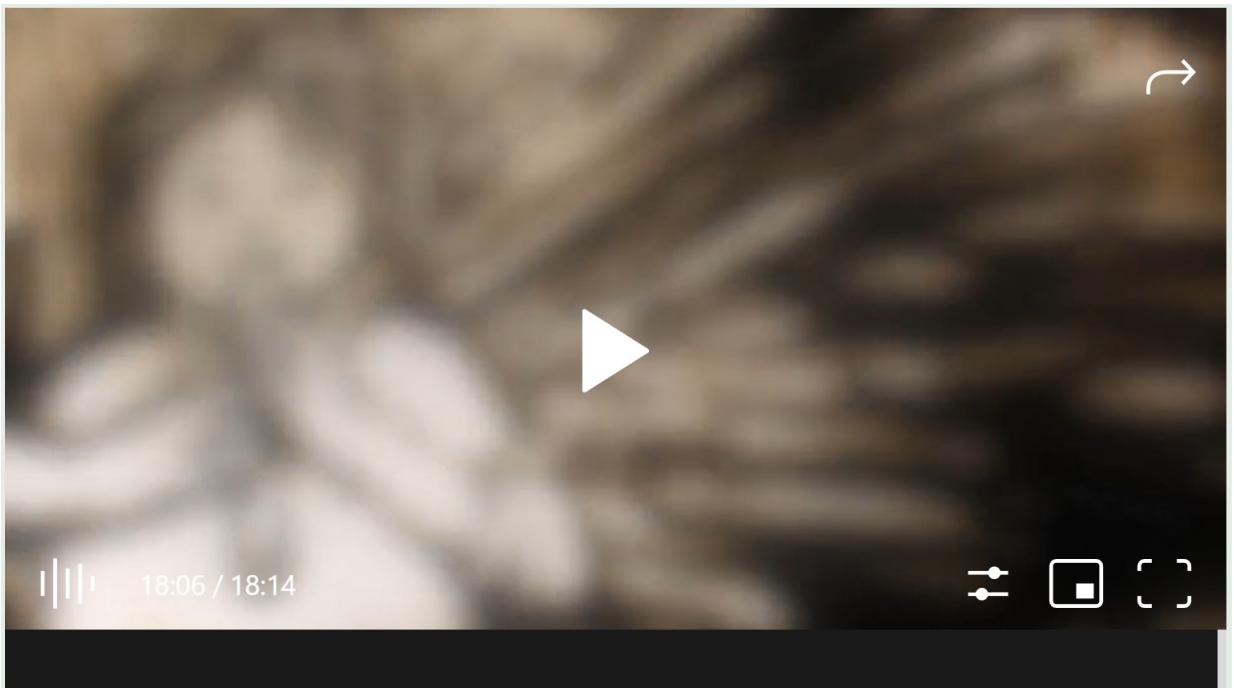

16:10

Maar als Mirjam haar fluit oppakt, ziet ze dat er 1 toon verloren is gegaan. “Nu zijn er nog maar 5 tonen over.” jammert het herdersmeisje, “ik hoop dat ik daar nog een liedje mee kan spelen.”

17:36 *Fluitliedje*

18:06

18:14 BEL

(Zie video: TWEEDE HELFT op de website)

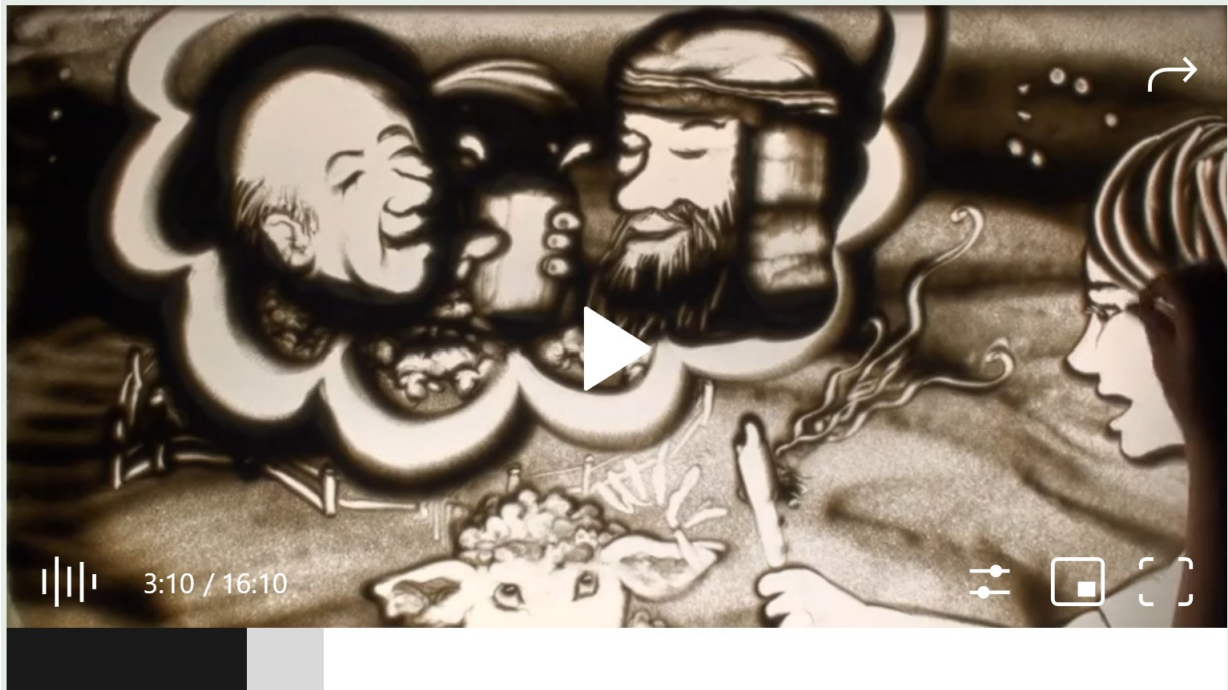

00:23

Na een treurige wandeling is het herdersmeisje terug bij het kampvuur. Maar het vuur is uit en niemand past op de schapen. Een schaap duwt met zijn kop het hek open en ontsnapt. Mirjam pak haar fluit en tikt ermee op de kop van het schaap.

Maar als ze haar fluit bekijkt, ziet ze dat er alweer 1 toon verloren is gegaan. “Nu zijn er nog maar 4 tonen over,” jammert het herdersmeisje tegen het schaap, “hoe kan ik daar nog een koningslied op spelen?” Het schaap kijkt naar de fluit en dan naar de ster boven Bethlehem. Maar Mirjam denkt aan al die herders, die lekker warm in de herberg zitten.

03:00 BEL

Mirjam loopt in de richting van de herberg om de herders te vinden. “Al die herders zitten vast weer met een kruik bier in de herberg. En dan mag ik zeker alleen de wacht houden? Nee, vannacht niet. Ik moet vanavond mijn schaap zoeken.”

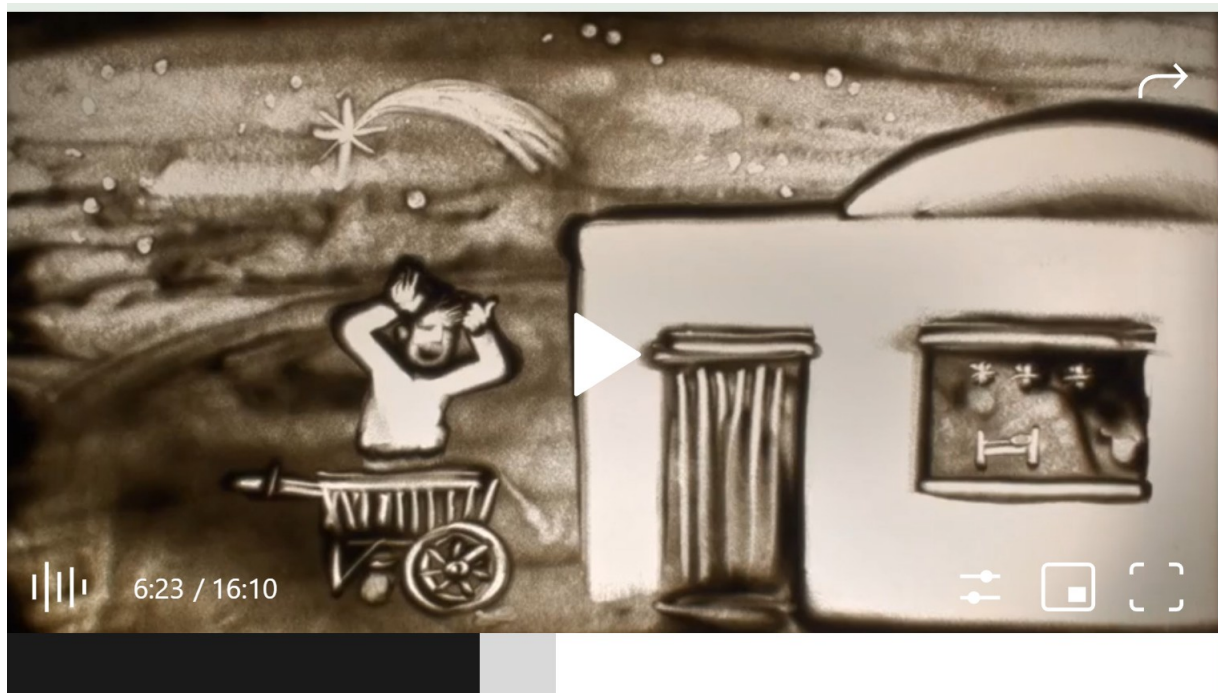
04:08

Onderweg op een rulle zandweg komt ze de knecht van haar baas tegen. Hij sukkel met een kapotte lege kruitwagen.

(04:43 *Harp effect zwaar akkoord met losse snaren.*)

“Mijn wiel zit scheef, “ hijgt de knecht, “de kar gaat niet vooruit. Straks krijg ik een pak slaag omdat ik te laat ben.” Zonder aarzelen steekt Mirjam haar fluit in het wiel. Samen duwen ze de kar naar de herberg.

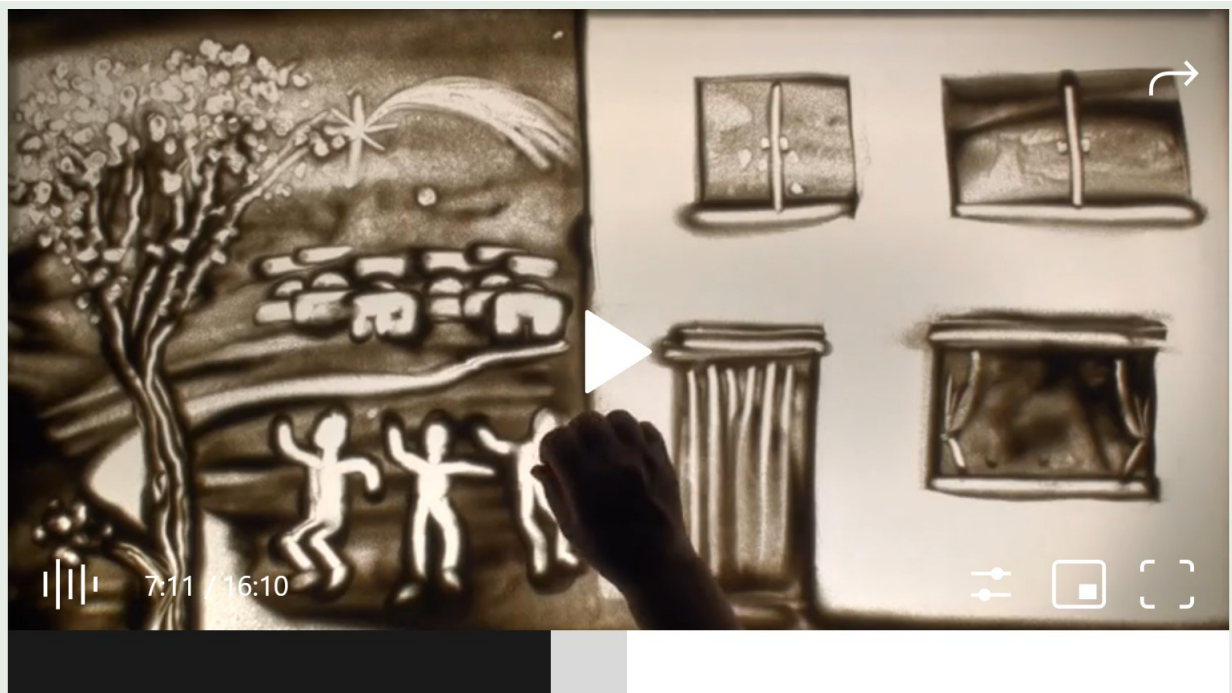
“Kijk eens, wat een mooie ster daarboven,” zegt de knecht.

06:23

Eenmaal aangekomen in Bethlehem trekt Mirjam haar fluit uit het wiel. Maar ze ziet ze dat er weer 1 toon verloren is gegaan. “Nu zijn er nog maar 3 tonen over,” huilt ze, “Hoe kan ik daar nog een liedje mee spelen?”

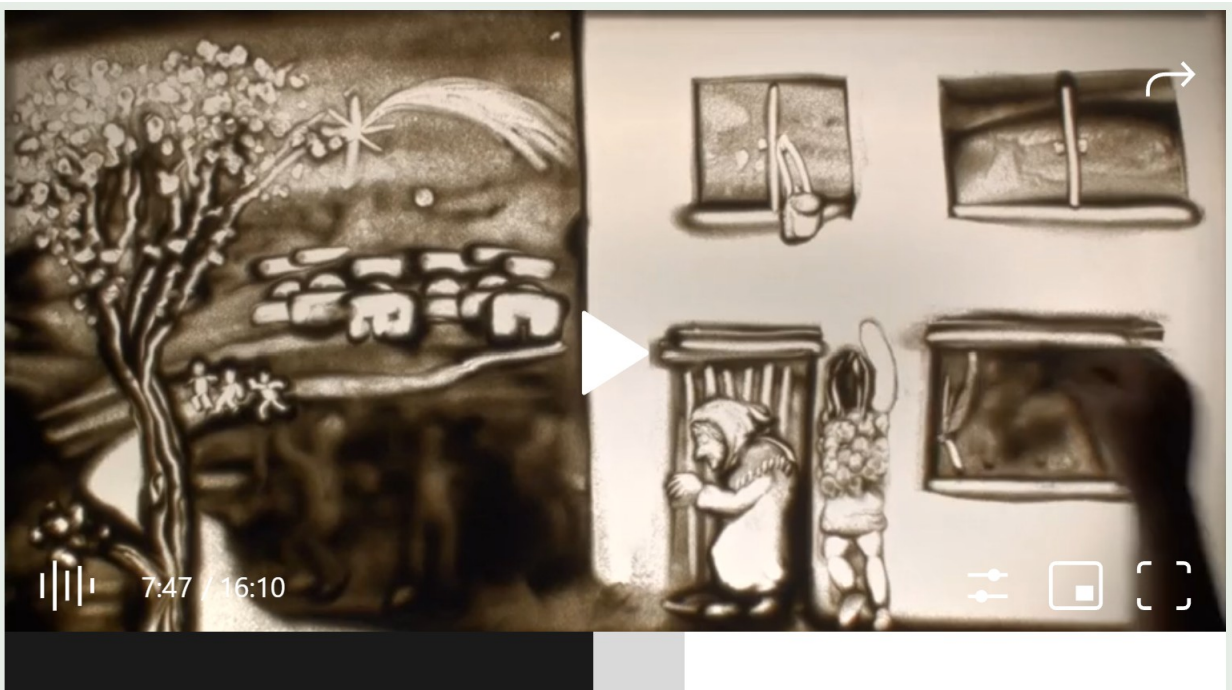
Mirjam stapt steeds trager in de richting van de herberg. Ze praat zichzelf moed in. “Drie tonen is niet veel voor een koningskind, maar het klinkt nog een klein beetje als muziek.”

07:10

Bij de eerste huisjes ziet Mirjam drie kwajongens een oud vrouwtje beroven van haar tas.

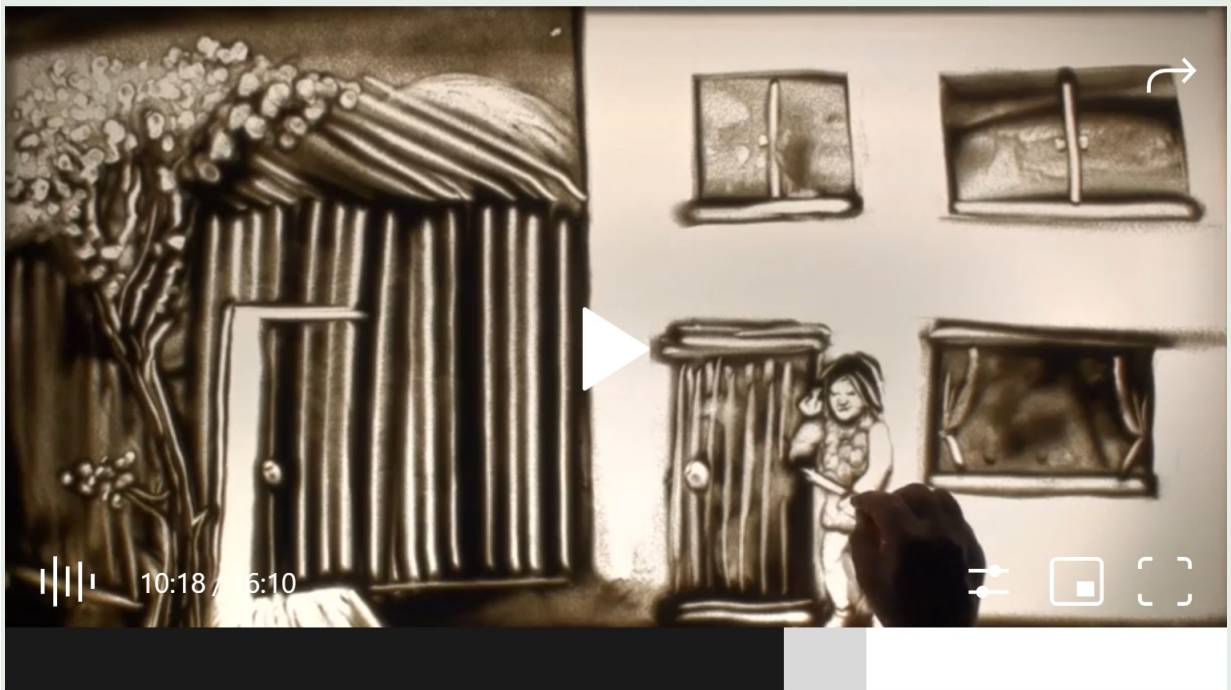
De jongens gooien alles op straat, een leiband, een zakdoek... maar niet de geldbuidel. De tas gooien ze zo hoog de lucht in, dat ie blijft hangen aan de klink van een raam.

07:47

Het oude dametje is klein en krom. Ze kan onmogelijk bij haar tas. Mirjam rekt zich uit, maar ze kan er ook niet bij.

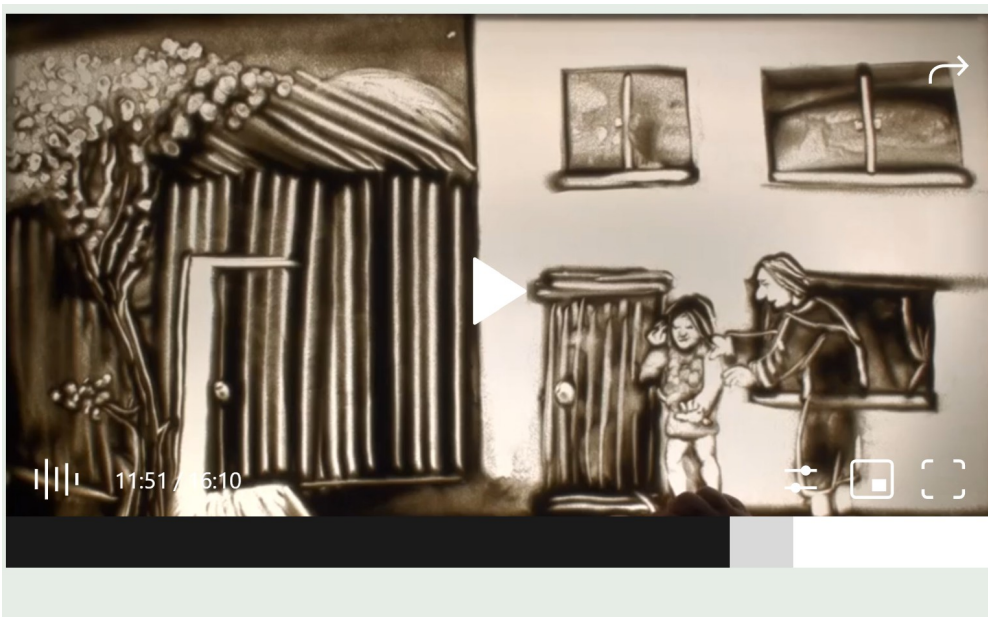
“Maar wacht eens,” zegt Mirjam, en ze klemt haar fluit tussen haar vingertoppen. Met een klap valt de tas op straat, maar ook de fluit klettert op de straatstenen.

10:18

Als Mirjam haar fluit bekijkt, merkt ze dat er weer een toon minder is. “Nog maar 2 tonen,” jammert Mirjam, “dat is nooit genoeg voor een koningslied.”

Na een vertwijfelde wandeling staat het herdersmeisje voor de stal. Hoog boven het dak straalt de wonderbaarlijke ster. Terwijl ze bij de deur staat te twifelen over de twee overgebleven tonen op haar fluit, krijgt ze een klap op haar schouder. Haar fluit valt nu rinkelend op de stoep. Het is haar baas.

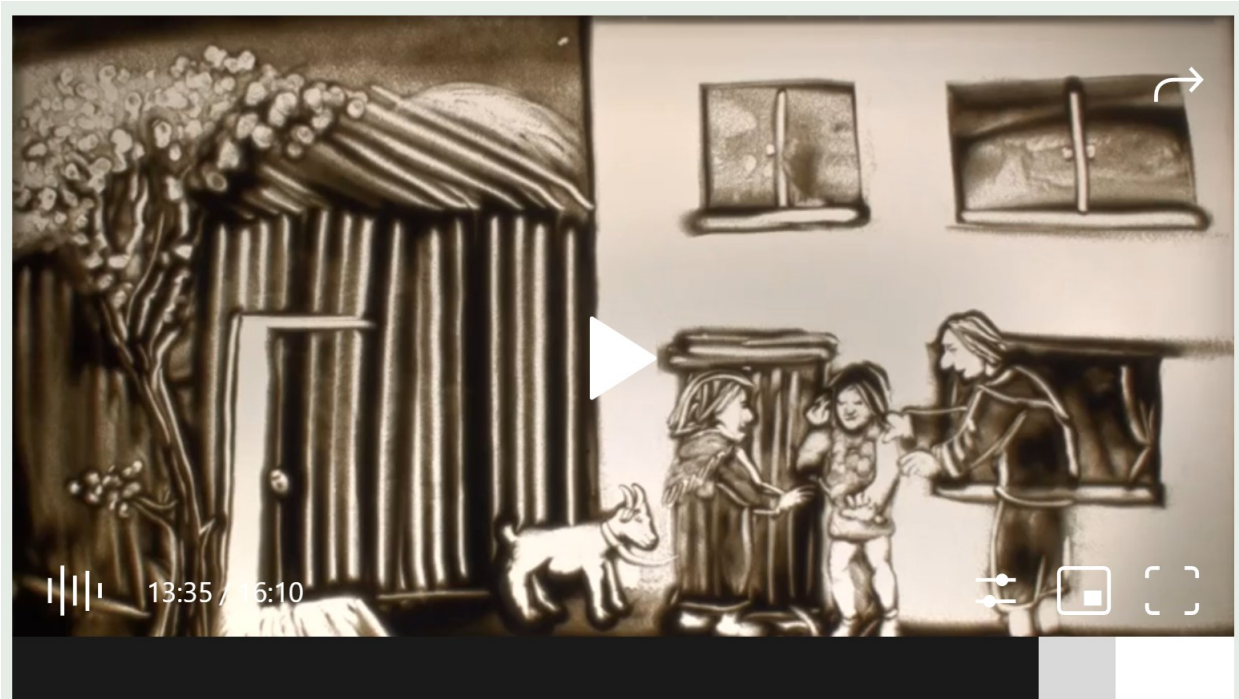

(12:04 Vrolijker thema op de harp)

Haar baas is vrolijk deze keer. “Ik was eerst boos op mijn knecht omdat die met een lege kapotte kar terug kwam, maar toen zag ik dat jij mijn beste moederschaap al naar de stal hebt gebracht. Goed gedaan.”

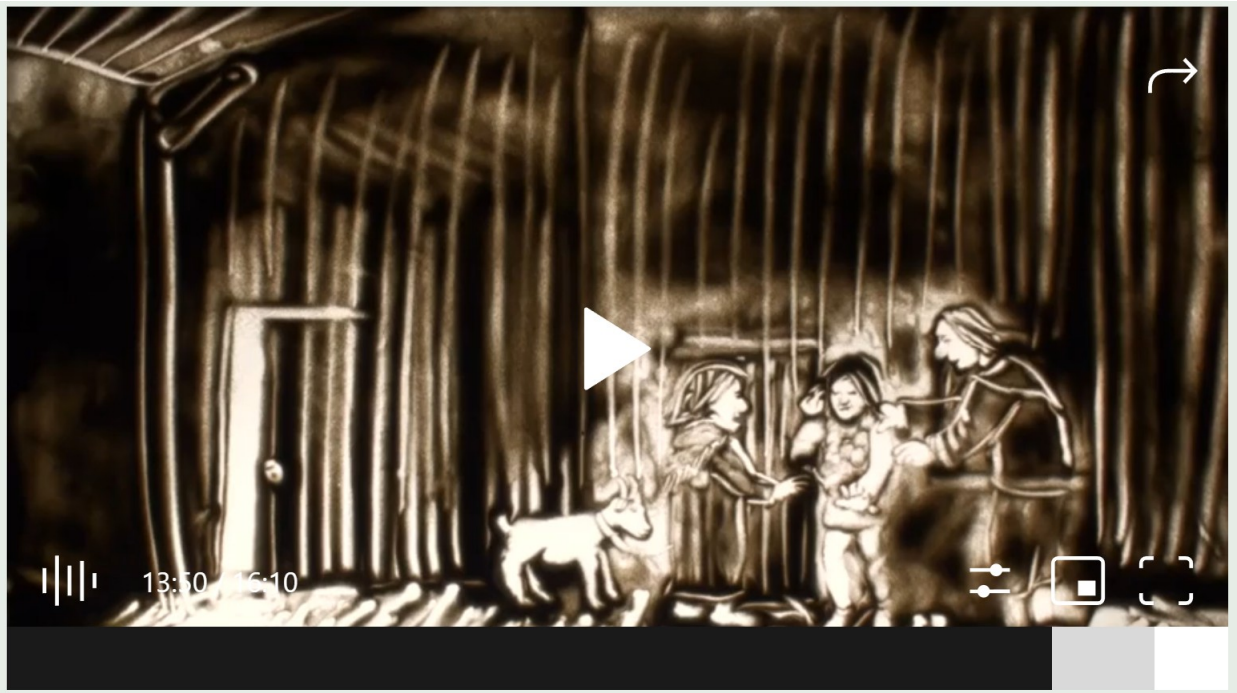
Dan wordt Mirjam staande gehouden door de oude vrouw. Ze heeft het geitje aan haar leiband en toont trots haar geldbuidel. “Mijn geitebokje was ontsnapt, maar hij heeft die kwajongens een lesje geleerd, want mijn geldbuidel hing aan zijn hoorns.”

Mirjam is blij over al het moois dat er om haar heen gebeurt. Maar ze is ook droevig, want haar mooie herdersfluit heeft nog maar 1 toon over. “Dat is nooit genoeg voor een koningskind,” huilt Mirjam.

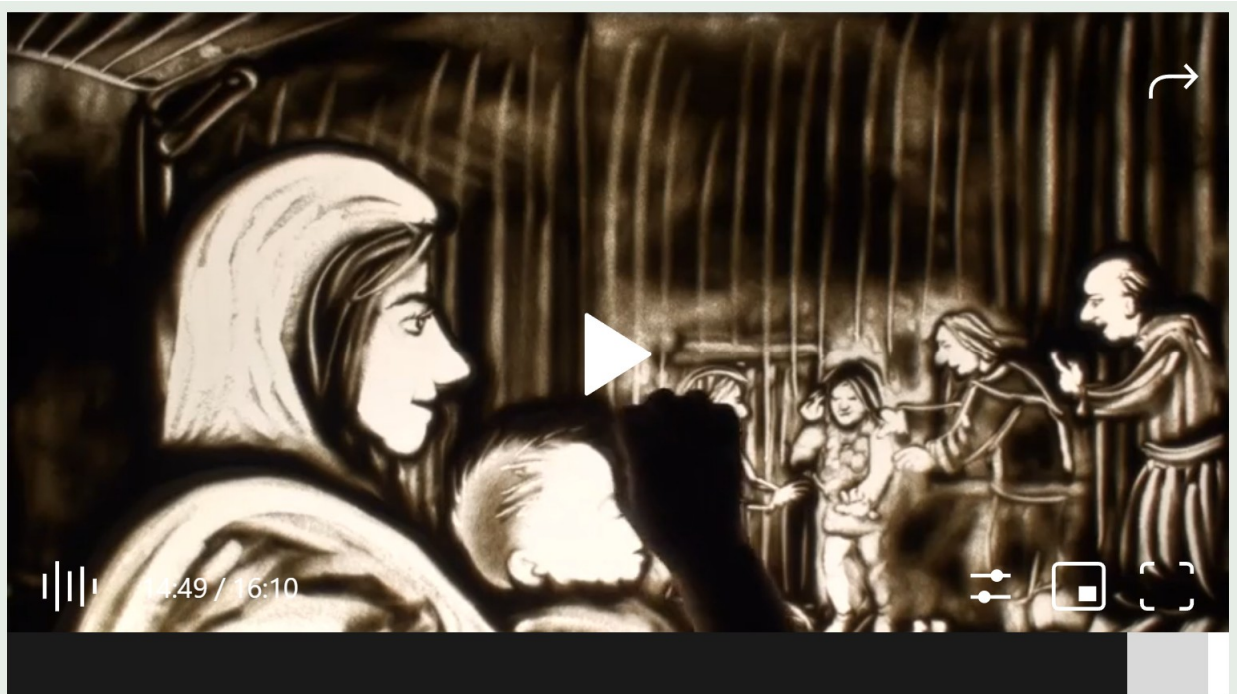
13:35

Het herdersmeisje loopt vertwijfelt in de richting van de stal. Ze denkt aan die ene overgebleven noot op haar fluit en hoe ze daar een koningslied mee moet spelen. Dan herkent ze de stem van de oudste herder. “De wolf is in de val gelopen,” jubelt de herder, “nu zijn alle schapen veilig.”

13:50

En zo staat Mirjam bij de staldeur. Nu durft ze niet meer naar binnen. Ze schaamt zich dat er zo weinig is overgebleven van haar kado. Het herdersmeisje kijkt voorzichtig naar binnen, daar wenkt de jonge moeder haar. Heel stil komt het herdersmeisje naar binnen.

14:49

Maria, Jozef, de os en de ezel, de herders, het oude vrouwtje, de knecht en zelfs haar baas, iedereen is stil. Het herdersmeisje knielt neer naast de baby.

Mirjam zet de fluit aan haar mond om haar laatste toon te spelen voor deze koninklijke baby. Het herdersmeisje haalt diep adem en een hemels lied vult de ruimte.

Stoppen op totaal 34:19